

Ik zeg, men kon zich niet met de lerlingen bezig houden, daar de meesterhuiswerker zelf aan uitbuiting blootgesteld was, hij mocht dan nog een goed mens zijn, kon het niet anders of de lerlingen moesten hun plan trekken. Zo kreeg men dan de raad te huis, op een lapje stof te leren naaien, afpersen leerde ik met mijn broek in plooiën te zetten, als het 12 uur sloeg op het werk, ~~men~~ ze dan soms nog warm over de benen trok om, op een uur tijd, naar huis te gaan voor het middagmaal. In mijn bed lag ik te tobben hoe een kledingstuk ineengestoken werd, probeerde een onderdeel, veranderde van winkel zeggende dat ik dit of dat van de stiel kon en zo ben ~~ben~~ ik halve gast en volledig vakman geworden. Om wat meer te verdienen ging ik dagelijks naar Brussel werken, vertrok ^{in de morgen} om 5 uur 45 en kwam het meest met de nachttrein naar huis. Soms door het garenen van de trein in Zaventem, stonden wij om acht of negen uur in de morgen ^{vroeg} ter plaatse, dan was de week om zeep, en dikwijls zonder werk. In die tijd bestond er weinig rede en lolde men met de arbeiders naar goëddunken. In die omstandigheden bestond er geen huiselijk geluk en zag men zijne kinderen slechts zondags. Het waren beroerde tijden. De arbeiders kwamen in verzet en de wetten waren zo gesteld dat het arbeiderskind soms opgeroepen werd om door militaire maatregelen, tegen oudere broers of vader op te treden, tijdens werkstakingen der mijnwerkers en fabrieksarbeiders.

In de universiteitsstad Leuven waren de zoons van de katolieke begoede klasse dikwijls slaags met de arbeiders en kleine burgers. Tijdens de studentenbraspertijen werden de Leuvense burgers lastig gevallen en behandeld op een wijze die mij niet toelaat neer te pennen. De dag daarop relletjes onder de kleinburgerij-arbeiders en studenten, deze laatste trokken aan het kortste eind, maar het waren steeds de Leuvenaars die de bak in vlogen. De gendarmen te paard, hun hoge met haar bezette kolbakken en zwaaiende sabels, reden al dravend over de grote markt en omliggende straten waar de wanordelijkheden zich afspeelden. Mijn broers hadden hun deel in de vergeldingsmaatregel der Leuvenaars tegen de studenten, ook stak ik een helpende hand toe, daar ik reeds bij het terugkeren van nachtarbeid door die brassende katolieke, welstellende jeugd, overvallen geweest ^{ben} en bevuilt op schandelijke wijze, wat merdere Leuvense burgers doorstaan hebben en dus kunnen getuigen.